

Disertacija skirta Vilniaus Romos ir graikų apeigų katalikų vienuolių kapelų muzikos praktikai mieste tyrinėti. Kaip atraminė sąvoka pasirinktas terminas *soundscape*, kuris verčiamas į atitikmenį *kraštogarsis* ir suprantamas kaip suvokiamų garsų tam tikroje erdvėje ir laike visuma. *Kraštogarsio* sąvokos plėtra suteikė galimybę nagrinėti ir istorinio kraštogarsio temą muzikologijoje. Disertacijoje buvo atsižvelgta į tris kraštogarsio kontekstus: funkcionalųjį, semiotinį (reprezentacinį) ir aksiologinį. Tyrimas atskleidė koks buvo Vilniaus Romos ir graikų apeigų katalikų vienuolių kapelų indėlis ir vaidmuo formuojant 1617–1864 m. miesto kraštogarsį. Disertacijoje išanalizuotos Vilniaus Romos ir graikų apeigų katalikų vienuolių kapelų, kūrusių Vilniaus kraštogarsį, ypatybės ir veikla: dalyvavimas katalikų hierarchijos, pasaulietinės valdžios ir diduomenės iškilmėse bei bažnytinėse procesijose. Taip pat išsiaiškintos Vilniaus erdvių bei vienuolių kapelų muzikinės veiklos sankirtos, be to, pristatyti šių kapelų nariai, kurie buvo aktyvūs miesto bendruomenės dalyviai. Apibrėžtas ir repertuaras, skambėjęs per šių kapelų praktikas miesto erdvėje, pateikiama taipogi informacija apie konkrečius kūrinius rastus pirminiuose bei antriniuose šaltiniuose. Darbas prisideda prie Vilniaus praeities miesto garsinės sferos dedamųjų atkūrimo.